

استاد طورانی

۱. گزینه ۲

— «قابل توجه» در اصل یعنی جالب توجه حال آنکه مراد گوینده از این عبارت (تأثیری) زیاد و عمده است.
— کلماتی که با «ان» جمع بسته می‌شوند، به همراه (ه) غیر ملفوظ قید می‌سازند و این کاربرد صحیح است.
— تأثیر داشتن با حرف اضافه در (به جای بر) صحیح است.

۲. گزینه ۳

— استفاده از فعل‌های مرکب به جای فعل‌های ساده و عبارت‌های بلند به جای عبارت‌های کوتاه درست نیست و درازنویسی محسوب می‌شود. بنابراین استفاده از «به فراموشی سپرده شدن» به جای «فراموش شدن» غلط است.
— مراد از نقش کشاورزی در جمله سؤال تأثیر کشاورزی است که کاربرد آن با حرف اضافه «در» درست است.

۳. گزینه ۱

— «تنها» دو معنی دارد: یگانه ؛ فقط (صرفاً، منحصرأ)
استفاده از کلماتی که به این گونه در معنا ابهام ایجاد می‌کنند صحیح نیست و به اصطلاح جزء کژتابی‌های زبانی است. برای پرهیز از این اشتباهات بهتر است از کلماتی با مفهوم روشن استفاده کنیم. در جمله سؤال به جای تنها بهتر است از صفت «یگانه» استفاده کنیم.
— «اما» باید در آغاز جمله به کار رود، مانند جمله سؤال.

۴. گزینه ۳

— اگرچه و مترادف‌های آن مانند هرچند(که)، هرگاه در عبارتی به کار رود در جمله مکمل آن (که درواقع جمله پایه است نه پیرو) استعمال ولی و مترادف‌های آن مانند اما و ... غلط است. (در جمله سؤال درست به کار رفته است).
— با وجود: این کاربرد از وجود داشتن چیزی، صحیح است و نباید آن را با عبارت «با این وجود» اشتباه کرد. با وجود اسباب‌بازی‌ها...؛ پاسخ سؤال احتمالی «کدام وجود» در جمله آمده است که همان اسباب‌بازی‌هاست. ضمن اینکه اصلاً نوع کاربرد با وجود... با کاربرد عبارت «با این وجود» تفاوت دارد.
— کاربرد «بی تفاوت» در معنی «بدون عکس العمل» غلط است. بی تفاوت یعنی: بدون فرق و تمایز

۵. گزینه ۱

— نقایص جمع نقیصه است که به معنای «عیب و خوی بد» است. از این رو اصطلاح تکمیل نقایص غلط و به معنی کامل کردن عیوب است! پس باید بگوییم رفع نقایص.
— کلمه «مربوطه» صفت مؤنث است و در عربی با موصوف مؤنث به کار می‌رود. بنابراین نباید با کلمات مذکر عربی یا کلماتی که در اصل فارسی‌اند به کار برود. چون در فارسی مذکر و مؤنث وجود ندارد بهتر است در تمام موارد «مربوط» گفته شود.